

ת"ד 9785/04/20 - מדינת ישראל נגד מיטל סטון

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 9785-04-20 מדינת ישראל נ' סטון

בפני כבוד השופטת שירי שפר

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמת

מיטל סטון

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רעות גלבוש

ב"כ הנאשמת: עו"ד משה סער

הנאשמת בעצמה

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה יחד עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה והתנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הנאשמת זוכתה מחמת הספק מהעבירה של אי ציות לתמרור 303, עבירה לפי תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

2. כעולה מעובדות כתב האישום ביום 25.09.2019 נהגה הנאשם ברכב, ברחוב האלון ביבנה והתקרבה אל

עמוד 1

מעגל תנועה הבנוי בצומת עם רחוב ז'בוטינסקי. אותה שעה, נהגה גב' שקד הגרי באופנוע ברחוב ז'בוטינסקי ונכנסה למעגל התנועה בעודו פנוי מרכבים.

הנאשמת נהגה רכבה ברשלנות ובקלות ראש בכך שלא נתנה תשומת לב מספקת לדרך, לא צייתה להוראות התמרור, לא נתנה זכות קדימה לאופנוע כמתחייב על פי התמרור, חסמה את נתיב נסיעתו וגרמה להתנגשות כלי הרכב ולנפילת האופנוע. הנאשמת המשיכה בנסיעתה תוך שהיא גוררת את הנהגת המעורבת מטרים ספורים מתחת לרכבה עד שנעצרה.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב ונגרמו לנהגת המעורבת חבלות של ממש בדמות שברים מרוסקים עם תזוזה בעצם השכמה, ושברים בצלעות. הנהגת המעורבת נזקקה לשיקום ממושך והוכרה כבעלת נכות זמנית. כמו כן, ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

3. הנאשמת כפרה בקיומו של התמרור ובאחריותה לתאונה. כאמור, לאחר שמיעת ראיות, זוכתה הנאשמת מחמת הספק מעבירת אי הציות לתמרור אך הורשעה בעבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת נזק וחבלות לנהגת המעורבת כמפורט בכתב האישום.

ראיות לעונש

4. המאשימה הגישה גליון הרשעות קודמות של הנאשמת בתעבורה.

טיעונים לעונש

5. המאשימה בטיעוניה לעונש עמדה על נסיבות אירוע התאונה כעולה מעובדות כתב האישום ועל תוצאותיה שאינן קלות. המאשימה הפנתה לתעודות הרפואיות של נפגעת העבירה אשר הוגשו בעת שמיעת הראיות (ת/9) מהן עולה כי הנפגעת סבלה משברים רבים בגופה, ועברה שיקום ממושך והוכרה כבעלת נכות זמנית 100%.

המאשימה טענה כי הערך החברתי אשר נפגע הוא ערך שלמות הגוף, בריאותם ונפשם של משתמשי הדרך, וכי מתחם הענישה נע בין 3 חודשי פסילה בפועל ועד פסילה בת שנים, ומאסר על תנאי ועד מאסר בפועל בן שנה ומעלה.

עוד ציינה המאשימה כי הנאשמת ניהלה הליך משפטי ארוך ולא לקחה אחריות על מעשיה. לאור כל האמור, ביקשה המאשימה למקם את עונשה באמצע המתחם הן לעניין רכיב המאסר והן לעניין רכיב הפסילה.

המאשימה עתרה להטלת 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ופסילה בפועל בת 18 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים.

6. ב"כ הנאשמת בטיעוניה לעונש כי מתחם הענישה באשר לרכיב הפסילה מתחיל מ-3 חודשי פסילה בפועל ויכול ויגיע עד 6 חודשי פסילה בפועל.

ב"כ הנאשמת טען כי חומרת הפגיעה של הנפגעת נבעה מרשלנותה התורמת של הנפגעת.

לטענתו של ב"כ הנאשמת, הנפגעת חבשה קסדה הגדולה מהיקף ראשה ולא לבשה לגופה מיגון נוסף.

אשר לנסיבותיה האישיות של הנאשמת - ציין כי הנאשמת נשואה ואם לחמישה ילדים, בעלת וותק נהיגה משנת 1993, לחובתה 5 הרשעות קודמות אשר כולן מסוג ברירת משפט, 4 מתוכן התיישנו. עוד ציין כי הנאשמת עובדת בתור מפיקת אירועים ולכן רישיונה חשוב לה לצורך פרנסתה.

הנאשמת לא ביקשה להוסיף דבר מעבר לטענות בא כוחה.

דיון והחלטה

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

7. בפסיקה נקבע לא אחת כי לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל, רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל (24.06.12)).

8. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת הינם הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף והנפש.

מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני - כפי שיפורט להלן, בהתאם לרף הרשלנות בנהיגת הנאשמת ולרף החבלות אשר נגרמו לנפגעת.

מדיניות הענישה -

בעפ"ת (ת"א) 11554-12-20 גוטליב נ' מ"י (מיום 21/12/20) נדון עניינה של מערערת שעברה התעבורתי נקי, אשר פגעה ב-2 הולכי רגל אשר חצו את הכביש במעבר חציה ונחבלו חבלות של ממש - להולך הרגל נגרמה חבלת ראש עם דמם אפידורלי, שבר בעצם טמפורלית, שבר בברך והוא אושפז כ 10 ימים, להולכת הרגל נגרם שבר בעמוד השדרה והיא אושפזה לשבוע. להולכי הרגל נקבעו אחוזי נכות. בית המשפט קמא (ת"ד 4185-10-17) השית בגזר דינו 16 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. בית המשפט המחוזי העמיד את הפסילה על 8 חודשים וקבע כי המאסר המותנה יחול על עבירה של נהיגה בזמן פסילה בלבד.

בעפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 עארף סאלימן נ' מדינת ישראל (05/02/2020) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכבת

אופניים אשר נסעה על השול מימינו. לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. בית משפט קמא גזר דינו ל- 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 שח לנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

בעפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 מדינת ישראל נ' דורון נוימרק (מיום 05/06/17) נדון עניינו של מערער אשר נהג בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע אשר נחבל חבלות של ממש - ונזקק ל-11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. בית המשפט קמא השית בגזר דינו 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור הנאשם על חומרת העונש נדחו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

9. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לבחון את מידת הרשלנות ואת חומרת הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות.

מידת הרשלנות: ב"כ המאשימה ציין כי מדובר ברשלנות ברף הבינוני. ב"כ הנאשמת לא ציין מהי מידת הרשלנות.

העבירות בהן הורשעה הנאשמת הינן נהיגה בקלות ראש וכן גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש לנפגעת, וזאת לאחר שקבעתי בהכרעת הדין כי הנאשמת התרשלה בכך שלא הבחינה כלל בנפגעת טרם התאונה ולא עצרה רכבה טרם כניסתה למעגל התנועה וזאת חרף שדה ראיה תקין בתוך מעגל התנועה וחרף קרבת הנפגעת לרחוב האלון, ממנו נכנסה הנאשמת למעגל התנועה. בנסיבות אלו אני קובעת כי רף הרשלנות הינו בינוני.

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות - בתאונה זו נגרם נזק ל 2 הרכבים המעורבים ונחבלה בגופה נהגת האופנוע, גב' שקד הגרי, חבלות של ממש בדמות שברים מרוסקים בעצם השכמה (סקפולה) מימין וכן שברים מימין ב 7 צלעות - לרבות שברים עם תזוזה בצלעות 4-10.

עולה מן התעודות הרפואיות, אשר הוגשו בעת שמיעת הראיות - ת/9 - כי הנפגעת אושפזה למשך 7 ימים במחלקת טיפול נמרץ בבית חולים קפלן ונותחה בבית החזה. במהלך הניתוח קובעו הצלעות עם פלטות וברגים. בהמשך, בשל כאב נוירופתי ממנו סובלת הנפגעת עד היום, הופנתה למרפאת כאב ואושר שימושה בקנביס רפואי. הנפגעת טופלה גם בנוגדי דכאון ואובחנה כסובלת מהפרעה פוסט טראומטית. הוגשה לעיוני הערכת נכות אורטופדית ובה צוין כי נותרה מגבלה תפקודית קבועה והומלץ על קביעת 40% נכות צמיתה בגין מגבלות בכתף, תנועות עמוד שדרה צווארי ומותני.

הנפגעת העידה בבית המשפט בעת שמיעת הראיות וציינה כי היא סובלת מכאבים וטראומה עד היום, אינה עובדת ונמצאת בשיקום ארוך בבית בשל אי תפקוד.

לפיכך אקבע כי חומרת הנזק שנגרם היא ברף הבינוני.

אני דוחה את טענות ההגנה לעניין תרומתה של נהגת האופנוע לחומרת פגיעותיה. כעולה מכתב האישום ומהכרעת הדין, לאחר התאונה נגררה נהגת האופנוע מתחת לרכב הנאשמת ובסופו של דבר נמצאה שוכבת על הכביש כאשר קסדתה מתחת לרכב הנאשמת. ההגנה טענה כי נהגת האופנוע תרמה לחומרת פגיעותיה בכך שחבשה קסדת ראש גדולה למידות ראשה ובכך שלא לבשה ציוד מגן.

אציין כי אין כל רלוונטיות לגודל קסדת הראש (לגביה לא נשאלה הנפגעת בחקירה נגדית כל שאלה) שכן לא נגרמה לנפגעת חבלת ראש. כל חבלותיה הן באזור בית החזה ופלג גופה העליון - עצם השכמה וצלעות בית החזה. אשר לאי לבישת ציוד מגן - לא מצאתי בחוק כל חובה כזו.

מצאתי אם כן כי חלקה של הנאשמת בביצוע העבירה מוחלט.

10. לאור כל האמור, מצאתי כי מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש בנסיבות כמתואר לעיל כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה המתחילה ב-8 חודשים ומגיע עד ל-18 חודשי פסילה בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

11. אני סבורה כי מתחם הענישה מתחיל מ-3 חודשי פסילה בפועל כטענת ב"כ הצדדים.

כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון - לא מן הנמנע כי לאותה עבירה יהיו כמה מתחמי ענישה שונים הנגזרים מן הנסיבות הספציפיות שבהן נעברה העבירה.

ר' מדברי כב' הש' קרא ברע"פ 5479/21 רוברט פוגל נ' מדינת ישראל (11.08.2021):

"מצאתי להעיר כי קביעתו הכללית של בית משפט השלום לתעבורה, לפיה מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה בזמן פסילה הוא 20-7 חודשי מאסר בפועל, אינה מתחייבת. כך, אף אם בנסיבות מקרה אחר אושר מתחם זה בהחלטה של בית משפט זה. שכן, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מורה כי: "בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט". כפי שנפסק:

"מתחם הענישה ייקבע אפוא בהתאם לעקרון ההלימות, וכדי ליישמו יתחשב בית המשפט בשלושה אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; שלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. נבאר שיקולים אלה להלן, אך לפני כן נדגיש כי עקרון ההלימות מביא בחשבון את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. כלומר יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה. על כן אין זה מן הנמנע כלל שלאותה עבירה יהיו כמה מתחמי ענישה שונים הנגזרים מן הנסיבות הספציפיות שבהן נעברה" (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(2) 772, 790 (2013);

12. להגדרת רוחבו של מתחם העונש ההולם קיימת השפעה על מידת העונש הסופי, קביעת מתחם רחב מדי עשויה לרוקן עיקרון ההלימה מתוכן, מצד שני, הגדרה צרה של מתחם העונש עלולה לפגוע בעיקרון עקרון

האינדיבידואליות בענישה, העובר כחוט השני בפסיקה.

3 חודשי פסילת המינימום הקבועים בחוק לצד העבירה של גרימת חבלה של ממש, שמורים למקרים בהם מלבד רף רשלנות נמוך, רף החבלה של ממש הינו נמוך (כדוגמת חתך אשר נתפר, שבר שלא הצריך התערבות ניתוחית וחבלות שאין להן השפעה ארוכת טווח מעבר לכאב ואי הנוחות המיידים).

אין זה נכון ואין זה ראוי לקבוע מתחם אחד רחב לתאונות שתוצאתן חבלה של ממש החל מ - 3 חודשי פסילת המינימום ועד פסילה ארוכת שנים אלא, כאמור, יש לקבוע המתחם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה - ובכללן ייבחנו גם הנזק שנגרם מביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט (א) (4) לחוק העונשין.

13. כאמור, ככל שרף הרשלנות גבוה יותר או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנעוצות בבסיס הרשלנות (למשל נהיגה בשכרות) וככל שתוצאות התאונה קשות יותר - מתחם הענישה באשר לרכיב הפסילה יעמוד על תקופות פסילה ממושכות יותר. ככל שרף חומרת חבלות הגוף עולה, רף הענישה עולה ויכול ויוטלו גם עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה - החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן 9 חודשים.

14. לא מצאתי הצדקה לסטייה לקולה או לחומרה ממתחם הענישה ההולם. אין בפני שיקולי שיקום או שיקולי הגנה על שלום הציבור המצדיקים חריגה מהמתחם.

קביעת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם הענישה, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

15. בעת גזירת העונש המתאים לנאשמת בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

- לזכותה אזקוף את עברה התעבורתי הקל על פני וותק נהיגה רב שנים - הנאשמת נוהגת משנת 1993 ולחובתה 5 הרשעות קודמות. 4 מהרשעותיה התיישנו אך טרם נמחקו. כל הרשעותיה הן בעבירות קלות מסוג ברירת משפט. זהו לה כשל ראשון מסוגו.
- לא אוכל להתחשב לקולא בחלוף הזמן מאז התאונה שכן הימשכות ההליכים נעוצה בכפירת הנאשמת ובהליך שמיעת הראיות.
- הנאשמת אומנם לא נטלה אחריות על מעשיה ולא הודתה בביצוע העבירות אך לאור זיכוי מעבירת אי הציות לתמרור (לצד הרשעתה בעבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת תאונת דרכים וחבלת גוף לאחר שמיעת הראיות) - לא אתן לכך כל משקל.

• אתחשב בהשפעת העונש על הנאשמת ומשפחתה. עיסוקה של הנאשמת כרוך בנהיגה והינה אם ל-5 ילדים.

16. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים, מצאתי למקם את עונשה של הנאשמת באזור הרבע התחתון של מתחם הענישה. לא מצאתי הצדקה להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל וגם לא בעבודות שירות, כעתירת המאשימה. רף החבלות של ממש שנגרם לנהגת המעורבת בתאונה זו אינו הולם ענישה זו. יש מקום להסתפק ברכיב מאסר מותנה קצר לצד רכיב פסילה בפועל ועונשים נלווים.

17. לאור כל האמור אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

פסילה בפועל

פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים.

הפסילה תחל לא יאחר מיום 07/07/22.

על הנאשמת להפקיד רישיונה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון - תחל הפסילה אך לא

תמנה.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

קנס

קנס בסך של 2,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לא יאחר מיום 07/07/22.

ניתן לשלם את הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

מאסר על תנאי

מאסר על תנאי לתקופה של חודש וזאת למשך שנתיים והתנאי הוא שלא תעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.